

MÉCS LÁSZLÓ :

MINT A CIGÁNY...

*Mint a cigány, aki egy esőben három
ízben is megázott; egyszer a határon
átfutó viharban; másodszor az erdőn,
amikor beszaladt bujkálva, didergőn,*

*s csöpögő fák alatt tovább ázott árván,
holott kint kiderült, fény volt és szivárvány;
s harmadszor, amikor a világot szidva
vad mérgében ledőlt a csajtos pázsitra:*

*így jár, aki zordon könnyzárókok tüntén
emlék-fák közt jár, míg kint öröm süt tündén.
Én az emlék-erdőt felégetem mindig:
könnyen szárad lelkem, ha könnyek meghintik.*

*Viszont! Mint a cigány, kit egyazon rőzse
háromszor melegít; egyszer mikor össze-
szedi, másodszor míg hazahozza vállán,
harmadszor a tűzhely lángjánál pipálván:*

*így melegít engem minden szépség-rőzse,
mit tűzzel tömött meg minden tüzek őse,
minden napok Napja, öröklángú Isten!
Melegszen, míg gyűjtöm nagy gyerekes hitben;*

*másodszor melegszen, amikor a versben
összefűzve hordom finoman vagy nyersen!
s mikor emberszívek kandallóját töltöm:
harmadszor melegszen e fagysszívű földön.*